

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) მსხვილი კომუნისტი, თბილისის კომუნისტი და საქართველოს სსრ მსხვილი კომუნისტი

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО И ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (Б) ГРУЗИИ И СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

საბჭოთაო, 14 მარტი, 1946 წელი

სპეციალური გამოშვება

ამხანაგ ი. ბ. სვალნიის ინგოჯიკი

„პრავდის“ კორკაპონდენთან ბ-ნ ჩარჩილის სიყვარულს გამო

ამ დღეებში „პრავდის“ ერთ-ერთმა კორესპონდენტმა ამხანაგ სვალნიის მიმართ თხოვნით განემარტა ბ-ნ ჩარჩილის სიტყვებთან დაკავშირებული მთელი რიგი საკითხები. ამხანაგმა სვალნიამ მას მისცა სათანადო განმარტება, რომელიც მოყვანილია ქვემოთ კორესპონდენტის კითხვებზე პასუხის სახით.

კითხვა. რა შეფასებას აძლევთ თქვენ ბ-ნ ჩარჩილის უკანასკნელ სიტყვებს, რომელიც მან ამერიკის შეერთებულ შტატებში წარმოთქვა?

პასუხი. მე იგი მიმართა საშინაო საქმეებს, რომელიც ნავარაუდევია იმისათვის, რომ მოკავშირე სახელმწიფოთა შორის უთანხმოების თესლი დასთესოს და გააძლიეროს მათი თანამშრომლობა.

კითხვა. შეიძლება თუ არა ჩავთვალოთ, რომ ბ-ნ ჩარჩილის სიტყვა ზიანს აყენებს მშვიდობისა და უშიშროების საქმეს?

პასუხი. უეჭველად შეიძლება. არსებითად ბ-ნ ჩარჩილი ახლა ომის გამჩაღებელთა პოლიტიკაზე დგას. და ბ-ნ ჩარჩილი აქ მართლაც როდია, — მას მეგობრები ჰყავს არა მარტო ინგლისში, არამედ ამერიკის შეერთებულ შტატებშიც.

უნდა აღინიშნოს, რომ ბ-ნ ჩარჩილი და მისი მეგობრები ამ მხრივ გასაოცრად მოგვაგონებენ ჰიტლერსა და მის მეგობრებს. ჰიტლერმა ომის გაჩაღების საქმე იმით დაიწყო, რომ გამოაცხადა რასობრივი თეორია, გამოაცხადა, რომ მხოლოდ გერმანულ ენაზე მოლაპარაკე ადამიანები წარმოადგენენ სრულფასოვან ერს. ბ-ნ ჩარჩილიც ომის გაჩაღების საქმეს რასობრივი თეორიით იწყებს, ამტკიცებს რა რომ მხოლოდ ინგლისურ ენაზე მოლაპარაკე ერები წარმოადგენენ სრულფასოვან ერებს, რომლებიც მოწოდებული არიან გადასწავლენ მთელი მსოფლიოს ბედი. გერმანულმა რასობრივმა თეორიამ ჰიტლერი და მისი მეგობრები იმ დასკვნამდე მიიყვანა, რომ გერმანელებმა, როგორც ერთადერთმა სრულფასოვანმა ერმა, უნდა იბატონონ სხვა ერებზე. ინგლისურ რასობრივ თეორიას ბ-ნ ჩარჩილი და მისი მეგობრები მიჰყავს იმ დასკვნამდე, რომ ინგლისურ ენაზე მოლაპარაკე ერებმა, როგორც ერთადერთმა სრულფასოვანმა ერებმა, უნდა იბატონონ მსოფლიოს დანარჩენ ერებზე.

არსებითად ბ-ნ ჩარჩილი და მისი მეგობრები ინგლისსა და ამერიკის შეერთებულ შტატებში იმ ერებს, რომელნიც ინგლისურ ენაზე არ ლაპარაკობენ, უდგენენ ულტიმატუმის მსგავს რამეს: ნებაყოფლობით აღიარეთ ჩვენი ბატონობა და მაშინ ყველაფერი წესრიგში იქნება, — წინააღმდეგ შემთხვევაში ომი გარდაუვალია.

მაგრამ ერები სასტიკი ომის ხუთი წლის განმავლობაში სისხლს ღვრიდნენ თავიანთი ქვეყნების თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის და არა იმისათვის, რომ ჰიტლერების ბატონობა ჩარჩილების ბატონობით შეეცვალათ. ამიტომ სავსებით შესაძლებელია, რომ ერები, რომელნიც ინგლისურ ენაზე არ ლაპარაკობენ და ამასთანავე მსოფლიოს მოსახლეობის დიდ უმრავლესობას შეადგენენ, არ დათანხმდებიან ახალ მონობას.

ბ-ნ ჩარჩილის ტრაგედია ის არის, რომ, მას, როგორც პირწაყარდნილ ტორის, არ ესმის ეს უბრალო და აშკარა ჭეშმარიტება.

უეჭველია, რომ ბ-ნ ჩარჩილის გეზი არის გეზი ომისაკენ, მოწოდება სსრ კავშირის წინააღმდეგ ომისაკენ. ისიც ცხადია, რომ ბ-ნ ჩარჩილის ასეთი გეზი შეუთავსებელია ინგლისსა და სსრ კავშირის შორის არსებულ სამოკავშირეო ხელშეკრულებებთან. მართალია ბ-ნ ჩარჩილი იმისათვის, რომ დააბნოს მკითხველები, ვაკვრით აცხადებს საბჭოთა კავშირ-ინგლისის ურთიერთდამხმარებლობისა და თანამშრომლობის ხელშეკრულების ვადა სავსებით შეიძლება განგრძობილიყო 50 წლამდე. მაგრამ როგორ შევუთავსოთ ბ-ნ ჩარჩილის ასეთი განცხადება სსრ კავშირის წინააღმდეგ ომისაკენ მის გეზს, სსრ კავშირის წინააღმდეგ ომის მის ქადაგებას? ცხადია, რომ ამ ორი რამის შეთავსება არასაგნით არ შეიძლება. და თუ ბ-ნ ჩარჩილი, რომელიც მოუწოდებს ომისაკენ საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ, ამასთანავე შესაძლებლად მიანიხი ინგლის-საბჭოთა კავშირის ხელშეკრულების ვადის განგრძობა 50 წლამდე, ეს იმას ნიშნავს, რომ იგი ამ ხელშეკრულებას სთვლის ფარატიან ქაღალდად, რომელიც მას მხოლოდ იმისათვის ესაჭიროება, რომ მით დაფაროს და შენიღბოს თავისი ანტი-საბჭოთა გეზი. ამიტომ შეუძლებელია სერიოზულად მოვეკიდოთ ბ-ნ ჩარჩილის ინგლისელი მეგობრების ყაბდ განცხადებებს საბჭოთა კავშირ-ინგლისის ხელშეკრულების ვადის 50 და მეტ წლამდე განგრძობის შესახებ. ხელშეკრულების ვადის განგრძობას აზრი არა აქვს, თუ ერთ-ერთი მხარე ხელშეკრულებას არღვევს და მას ფარატიან ქაღალდად აქცევს.

კითხვა. რა შეფასებას აძლევთ თქვენ ბ-ნ ჩარჩილის სიტყვებს იმ ნაწილს, სადაც იგი თავს ეხმობს ჩვენს მეზობელ ევროპის სახელმწიფოთა დემოკრატიულ წყობილებას და სადაც იგი აკრიტიკებს ამ სახელმწიფოებსა და საბჭოთა კავშირის შორის დამყარებულ კეთილშეგონებულ ურთიერთობას?

პასუხი. ბ-ნ ჩარჩილის სიტყვებს ეს ნაწილი წარმოადგენს ცილისწამების ელემენტების და უხეშობისა და უტაქტობის ელემენტების ნარევს.

ბ-ნ ჩარჩილი ამტკიცებს, რომ „ვარშავა, ბერლინი, პრაღა, ვენა, ბუდაპეშტი, ბელგრადი, ბუქარესტი, სოფია — ყველა ეს განთქმული ქალაქი და

მათი რაიონების მოსახლეობა საბჭოთა სფეროში იმყოფება და ყველანი ამა თუ იმ ფორმით ემორჩილებიან არა მარტო საბჭოთა გავლენას, არამედ მნიშვნელოვანწილად მოსკოვის მზარდ კონტროლსაც“. ბ-ნ ჩარჩილი უოველი-ვე ამას უწოდებს საბჭოთა კავშირის „ექსპანსიონისტურ ტენდენციებს“, რომელთაც საზღვარი არა აქვთ.

დიდ სიძინელს არ წარმოადგენს დეამტკიცოთ, რომ აქ ბ-ნ ჩარჩილი უხეშად და მოურიდებლად სწამებს ცილს როგორც მოსკოვს, ისე სსრ კავშირის მეზობელ დასახელებულ სახელმწიფოებს.

გერ-ერთი, სრული უაზრობაა ლაპარაკი სსრ კავშირის განსაკუთრებულ კონტროლზე ვენასა და ბერლინში, სადაც იმყოფებიან მოკავშირეთა საკონტროლო საბჭოები ოთხი სახელმწიფოს წარმომადგენელთაგან და სადაც სსრ კავშირის ხმების მხოლოდ მეოთხედი ნაწილი აქვს. არის ხოლმე, რომ ზოგიერთ ადამიანს არ შეუძლია არ ეწოდეს ცილისწამებას, მაგრამ ზომა მაინც უნდა იცოდეს.

მეორე, არ შეიძლება დავიწყებულ იქნას შემდეგი გარემოება. გერმანელები სსრ კავშირში შემოიჭრნენ ფინეთის, პოლონეთის, რუმინეთის, ბულგარეთისა და უნგრეთის გზით. გერმანელებს ამ ქვეყნებზე გამოვლით შემოჭრა შეეძლოთ მოეხდინათ იმიტომ, რომ ამ ქვეყნებში მაშინ საბჭოთა კავშირისადმი მტრული მთავრობები არსებობდნენ. გერმანელების შემოჭრის შედეგად საბჭოთა კავშირმა გერმანელებთან ბრძოლაში, აგრეთვე გერმანული ოკუპაციისა და გერმანულ კატორღაში საბჭოთა ადამიანების გარეკვის მეზობელი აუნაზღაურებლად დაპყრობა შეიძლოდა მილიონამდე კაცი. სხვანაირად რომ ვთქვათ, საბჭოთა კავშირმა ადამიანების სახით დაპყრობა რამდენჯერმე შეეძლო, ვიდრე დაპყრობის ერთად აღებულმა ინგლისმა და ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა. შესაძლებელია ზოგან სურდეთ დავიწყებას მისცენ საბჭოთა ხალხის ეს კოლოსალური მსხვერპლი, რამაც უზრუნველყო ევროპის განთავისუფლება პიტერბურგის უღლისაგან. მაგრამ საბჭოთა კავშირის არ შეუძლია დავიწყოს ეს მსხვერპლი. საკითხავია, რა უნდა იყოს გასაკვირველი იმაში, რომ საბჭოთა კავშირი, რომელსაც სურს უშიშარბრუნოს თავისი თავი მომავლისათვის, ცდილობს მიადლოს იმას, რომ ამ ქვეყნებში არსებობდნენ მთავრობები, რომლებიც ლიბერალურად მოქცევიან საბჭოთა კავშირს? როგორ შეიძლება, თუ კაცი ჰქუაზე არ შეუძლია, საბჭოთა კავშირის ამ მშვიდობიან მისწრაფებებს უწოდოს ჩვენი სახელმწიფოს ექსპანსიონისტური ტენდენციები?

შემდეგ ბ-ნ ჩარჩილი ამტკიცებს, რომ „პოლონეთის მთავრობას, რომელიც რუსთა ბატონობის ქვეშ იმყოფება, აქვს ბენდენ გერმანიისადმი უდიდეს და უსამართლო ხელყოფისაკენ“.

აქ ყოველი სიტყვა ტლანქი და შეურაცხყოფელი ცილისწამებაა. თანამედროვე დემოკრატიულ პოლონეთს გამოჩენილი ადამიანები ხელმძღვანელობენ, რომლებმაც საქმით დაამტკიცეს, რომ უნარი შესწევთ დაიცვან თავიანთი სამშობლოს ინტერესები და ღირსება, რა უნარიც მათ წინააღმდეგობას არ გაჩინდით. რა საფუძველი აქვს ბ-ნ ჩარჩილის ამტკიცებებს, რომ თანამედროვე პოლონეთის ხელმძღვანელებს შეუძლიათ დაუშვან თავიანთი ქვეყანაში რომელიმე უცხო სახელმწიფოს წარმომადგენელთა „ბატონობა“? იმიტომ ხომ არ უწევს აქ ცილისწამებას ბ-ნ ჩარჩილი „რუსების“ წინააღმდეგ, რომ განზრახვა აქვს უთანხმოების თესლი დასთესოს პოლონეთისა და საბჭოთა კავშირის ურთიერთობაში?...

ბ-ნ ჩარჩილი უკმაყოფილოა, რომ პოლონეთმა თავისი პოლიტიკა მოაბრუნა სსრ კავშირთან მეგობრობისა და მოკავშირეობისაკენ. იყო დრო, როცა პოლონეთისა და სსრ კავშირის ურთიერთობაში სჭარბობდნენ კონფლიქტებისა და წინააღმდეგობათა ელემენტები. ეს გარემოება ბ-ნ ჩარჩილის მსგავს სახელმწიფო მოღვაწეებს შესაძლებლობას აძლევდა გამოეყენებინათ ეს წინააღმდეგობანი, ხელში ჩაეგდოთ პოლონეთი, ვითომდა რუსებისაგან დასაცავად, დაეშინებინათ რუსეთი მასსა და პოლონეთს შორის ომის აჩრდილი და შეენარჩუნებინათ არბიტრის პოზიცია. მაგრამ ეს დრო უკვე წავიდა, რადგან პოლონეთისა და რუსეთის შორის მტრობამ ადგილი დაუთმო მათ შორის მეგობრობას, ხოლო პოლონეთის, თანამედროვე დემოკრატიულ პოლონეთს, აღარ სურს სათანაშო ბურთი იყოს უცხოელთა ხელში. მე მგონია, რომ სწორედ ამ გარემოებით არის გააფრთხილები ბ-ნ ჩარჩილი და ამით არის გამოწვეული მისი უხეში და უტაქტო გალაშქრება პოლონეთის წინააღმდეგ. ხუმრობა ხომ არ არის: მას არ აძლევს საშუალებას, რომ სხვის ხარჯზე ითამაშოს...
რაც შეეხება ბ-ნ ჩარჩილის თავდასხმებს საბჭოთა კავშირზე, წინათ გერმანელების მიერ დაპყრობილი პოლონური ტერიტორიების ხარჯზე პოლონეთის დასავლეთი საზღვრების გაფართოებასთან დაკავშირებით, აქ, მე ვფიქრობ, იგი აშკარად თაღლითობს. როგორც ცნობილია, გადაწყვეტილება პოლონეთის დასავლეთი საზღვრების შესახებ სამი სახელმწიფოს ბერლინის კონფერენციამ მიიღო პოლონეთის მოთხოვნათა საფუძველზე. საბჭოთა კავშირის არაერთგვის განუცხადებია, რომ მას პოლონეთის მოთხოვნები სწორად და სამართლიანად მიაჩნია. სავსებით შესაძლებელია, რომ ბ-ნ ჩარჩილი უკმაყოფილოა ამ გადაწყვეტილებით. მაგრამ ბ-ნ ჩარჩილი, რომელიც ისრებს არ იშურებს რუსების პოზიციის წინააღმდეგ ამ სა-

კითხში, რატომ უმაღლეს მკითხველებს იმ ფაქტს, რომ გადაწყვეტილებამ ბერლინის კონფერენციამ მიიღო ერთხმად, რომ გადაწყვეტილებას ხმა მისცეს არა მარტო რუსებმა, არამედ აგრეთვე ინგლისელებმა და ამერიკელებმა? რად დასჭირდა ბ-ნ ჩარჩილს ადამიანების შეცდომაში შეყვანა?

შემდეგ ბ-ნ ჩარჩილი ამტკიცებს, რომ „კომუნისტურმა პარტიებმა რომლებიც ფრიად უმნიშვნელონი იყვნენ ევროპის ყველა ამ აღმოსავლეთ სახელმწიფოში, მიადრწეს განსაკუთრებულ ძალას, რაც ბევრად აღემატებოდა მათს რიცხვს, და ისწრაფვიან ყველგან დაამყარონ ტოტალიტარული კონტროლი. პოლიციური მთავრობები სჭარბობენ თითქმის ყველა ამ ქვეყანაში და დღემდე, გარდა ჩეხოსლოვაკიისა, იქ არ არსებობს არავითარი ნაშვლი-ლი დემოკრატია“.

როგორც ცნობილია, ამჟამად ინგლისში სახელმწიფოს მართავს ერთი პარტია, ლეიბორისტების პარტია, ამასთან ოპოზიციური პარტიები მოკლებული არიან უფლებას მონაწილეობა მიიღონ ინგლისის მთავრობაში. ამას ბ-ნ ჩარჩილი ნაშვლილ დემოკრატიაში უწოდებს. პოლონეთში, რუმინეთში, იუგოსლავიაში, ბულგარეთში, უნგრეთში მართავს რამდენიმე პარტიის — ოთხიდან ექვსამდე პარტიის — ბლოკი. ამასთან ოპოზიციისათვის, თუ იგიც ცოტათუბევრად ლიბერალია, უზრუნველყოფილია მთავრობაში მონაწილეობის უფლება. ამას ბ-ნ ჩარჩილი უწოდებს ტოტალიტარულს, ტირანიას, პოლიციურობას. რატომ, რა საფუძველით, — პასუხს ბ-ნ ჩარჩილისაგან ნუ ელით. ბ-ნ ჩარჩილს არ ესმის, რა სასაცილო მდგომარეობაში იყენებს თავს მყვირალა სიტყვებით ტოტალიტარისმის, ტირანიის, პოლიციურობის შესახებ. ბ-ნ ჩარჩილისათვის სასურველი იქნებოდა, რომ პოლონეთს მართავდნენ სოსნკოვსკი და ანდერსი, იუგოსლავიას — მიხაილოვიჩი და პაველიჩი, რუმინეთს — თავად შტირბეი და რადესკუ, უნგრეთსა და ავსტრიას — რომელიმე მეფე პაბსბურგების სახლიდან და სხვ. ბ-ნ ჩარჩილს სურს დავაჭარწმუნოს, რომ ფაშისტური ბანაკის ამ ვაჟბატონებს შეუძლიათ უზრუნველყოფონ „ნაშვლი დემოკრატიაში“. ასეთია ბ-ნ ჩარჩილის „დემოკრატიაში“.

ბ-ნ ჩარჩილი სიმართლის ახლოს დაბოროტობს, როცა ლაპარაკობს აღმოსავლეთ ევროპაში კომუნისტური პარტიების გავლენის ზრდაზე. მაგრამ უნდა შევნიშნოთ, რომ იგი სავსებით უსტი როდია. კომუნისტური პარტიების გავლენა გაიზარდა არა მარტო აღმოსავლეთ ევროპაში, არამედ ევროპის თითქმის ყველა ქვეყანაში, სადაც წინათ ბატონობდა ფაშისმი (იტალია, გერმანია, უნგრეთი, ბულგარეთი, რუმინეთი, ფინეთი), ანდა სადაც იყო გერმანული, იტალიური თუ უნგრული ოკუპაცია (საფრანგეთი, ბელგია, პოლონდია, ნორვეგია, დანია, პოლონეთი, ჩეხოსლოვაკია, იუგოსლავია, საბერძნეთი, საბჭოთა კავშირი და სხვ.).

კომუნისტების გავლენის ზრდა არ შეიძლება ჩაითვალოს შემთხვევითობად. იგი სავსებით კანონზომიერი მოვლენაა. კომუნისტების გავლენა გაიზარდა იმიტომ, რომ ევროპაში ფაშისმის ბატონობის მძიმე წლებში კომუნისტები აღმოჩნდნენ საიმედო, გამბედავი, თავდადებული მებრძოლები ფაშისტური რეჟიმის წინააღმდეგ, ხალხების თავისუფლებისათვის. ბ-ნ ჩარჩილი ზოგჯერ თავის სიტყვებში იხსენიებს „საბარა სახლების უბრალო ადამიანებს“, ბატონკაცურად დაპყრავს ხოლმე ხელს მხარზე და თავი მოაქვს მათ მეგობრად. მაგრამ ეს ადამიანები არც თუ ისე უბრალონი არიან, რომლებიც შეიძლება ეგონოთ ერთი შეხედვით. მათ, „უბრალო ადამიანებს“, აქვთ თავიანთი შეხედულებანი, თავიანთი პოლიტიკა და მათ იციან თავიანთი თავის დაცვა. სწორედ მათ, ამ მილიონობით „უბრალო ადამიანებმა“ გააშვეს ინგლისში ბ-ნ ჩარჩილი და მისი პარტია, როცა ხმა მისცეს ლეიბორისტებს. სწორედ ამ მილიონობით „უბრალო ადამიანებმა“ გარყვეს ევროპაში რეაქციონერები, ფაშისმთან თანამშრომლობის მომხრენი და უპირატესობა მისცეს მემარცხენე დემოკრატიულ პარტიებს. სწორედ ამ მილიონობით „უბრალო ადამიანებმა“, კომუნისტები გამოსცადეს რა ფაშისმთან ბრძოლისა და მისდამი წინააღმდეგობის ცეცხლში, გადასწვიტეს, რომ კომუნისტები სავსებით ღირსნი არიან ხალხის ნდობისა. ასე გაიზარდა კომუნისტების გავლენა ევროპაში. ასეთია ისტორიული განვითარების კანონი.

რა თქმა უნდა, ბ-ნ ჩარჩილს არ მოსწონს მოვლენათა ასეთი განვითარება და იგი განაგებს საკებს, ძალას მიმართავს. მაგრამ მას არ მოსწონდა აგრეთვე საბჭოთა რეჟიმის გაჩენა რუსეთში პირველი მსოფლიო ომის შემდეგ, იგი ასევე სტებდა განაგებს მაშინ და მოაწყო „14 სახელმწიფოს“ სამხედრო ლაშქრობა რუსეთის წინააღმდეგ, როცა მიზნად დაისახა უკუღმა დაეტრიალენი ისტორიის ჩარხი. მაგრამ ისტორია ჩერჩილის ინტერვენციას უფრო ძლიერი აღმოჩნდა და ბ-ნ ჩარჩილის დონკიხოტურმა საქციელმა ის გამოიწვია, რომ იგი მაშინ სავსებით დამარცხდა. მე არ ვიცი, მოახერხებენ თუ არა ბ-ნ ჩარჩილი და მისი მეგობრები მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ მოაწყონ ახალი სამხედრო ლაშქრობა „აღმოსავლეთ ევროპის“ წინააღმდეგ, მაგრამ თუ მათ ეს მოახერხებს, — რაც ნაკლებ დასაჯერებელია, რადგან მილიონობით „უბრალო ადამიანები“ მშვიდობიანობის საქმის სადარჯოზე დგანან, — დანაშაულებით შეიძლება ითქვას, რომ ისინი ისევე დამარცხდებიან, როგორც დამარცხდნენ წარსულში. მე წლის წინათ.

პასუხისმგებელი რედაქტორი ბ. ნანიტაშვილი

კომუნისტი

საქართველოს კ. კ. (ბ) მხარდარალი კომისიის, თბილისის კომისიის და საქართველოს სსრ მხარდარალი დეპუტატების საბჭოს ორგანო
კომუნისტი ორგანო ცენტრალური და თბილისის კომიტეტების კ. კ. (ბ) გრუპის და სსრ დეპუტატების ტრუდაშიხის გრუპის ორგანო

პარასკევი, 15 მარტი, 1946 წ. № 54 (7527). ფასი 20 კპ.

დღის გაზეთი

მოგაწოდებთ სსრკ-ის მთავრობის 1946 წელს აბრეშუ-
მის პარკის უზენაესი მოსამსახურის (მე-3 გვერდი)
ა. კვარაცხელია — ვიბროლოთ ახალი წარმატებებისათვის (მე-3
გვერდი)
ლიბირტი უზრუნველყო (მე-3 გვერდი)
უცხოეთის ამბები, დებულებები (მე-4 გვერდი)

„პრავდა“ კორესპონდენტთან ბ-ნ ჩერჩილის სივრცის გამო

ამ დღეებში „პრავდას“ ერთ-ერთმა კორესპონდენტმა ამხანაგ სტალინს მიმართა თხოვნით განემარტა ბ-ნ ჩერჩილის სივრცის დაეკავშირებულ მთელი რიგი საკითხები. ამხანაგმა სტალინმა მას მისცა სათანადო განმარტებანი, რომლებიც მოყვანილია ქვემოთ კორესპონდენტის კითხვებზე პასუხის სახით.

კითხვა. რა შეფასებას აძლევთ თქვენ ბ-ნ ჩერჩილის უკანასკნელ სიტყვას, რომელიც მან ამერიკის შეერთებულ შტატებში წარმოთქვა?
პასუხი. მე იგი მიიჩნევი საშუალოდ, რომელიც ნაგარაუდგია იმისათვის, რომ მოკავშირე სახელმწიფოთა შორის უთანხმოების თესლი დასთესოს და გაამძვროს მათი თანამშრომლობა.

კითხვა. შეიძლება თუ არა ჩავთვალოთ, რომ ბ-ნ ჩერჩილის სიტყვა ზიანს აყენებს მშვიდობისა და უშიშროების საქმეს?
პასუხი. უწყველად შეიძლება. არსებითად ბ-ნ ჩერჩილი ახლა ომის განმარტებითა უპირისპირდება დას. და ბ-ნ ჩერჩილი აქ მარტო როდია, — მას მეგობრები ჰყავს არა მარტო ინგლისში, არამედ ამერიკის შეერთებულ შტატებშიც.

უნდა აღინშნოს, რომ ბ-ნ ჩერჩილი და მისი მეგობრები ამ მხრივ გასაოცრად მოგვაგონებენ პიტლერსა და მის მეგობრებს. პიტლერმა ომის განაღდებას საქმე იმით დაიწყო, რომ გამოაცხადა რასობრივი თეორია, გამოაცხადა, რომ მხოლოდ გერმანულ ენაზე მოლაპარაკე ადამიანები წარმოადგენენ სრულყოფიან ერს. ბ-ნ ჩერჩილიც ომის განაღდებას საქმეს რასობრივი თეორიით იწყებს, ამტკიცებს რა, რომ მხოლოდ ინგლისურ ენაზე მოლაპარაკე ერებს წარმოადგენენ სრულყოფიან ერებს, რომლებიც მოწოდებული არიან გადასჭრებოდნენ მთელი მსოფლიოს ბედი. გერმანულად რასობრივად თეორიამ პიტლერი და მისი მეგობრები იმ დასკვნამდე მიიყვანა, რომ გერმანელებმა, როგორც ერთადერთმა სრულყოფიანმა ერმა, უნდა იბატონონ სხვა ერებზე. ინგლისურ რასობრივ თეორიას ბ-ნ ჩერჩილი და მისი მეგობრები მიჰყავს იმ დასკვნამდე, რომ ინგლისურ ენაზე მოლაპარაკე ერებმა, როგორც ერთადერთმა სრულყოფიანმა ერებმა, უნდა იბატონონ მსოფლიოს დანარჩენ ერებზე.

არსებითად ბ-ნ ჩერჩილი და მისი მეგობრები ინგლისისა და ამერიკის შეერთებულ შტატებში იმ ერებს, რომლებიც ინგლისურ ენაზე არ ლაპარაკობენ, უდგენენ ულტიმატუმის მსგავს რამეს: ნებაყოფლობით აღიარეთ ჩვენი ბატონობა და მაშინ ყველაფერი წესრიგზე იქნება, — წინააღმდეგ შემთხვევაში ომი გარდაუვალია.

მაგრამ ერები სასტიკი ომის ხუთი წლის განმავლობაში სისხლს დღვინდენ თავიანთი ქვეყნების თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის და არა იმისათვის, რომ პიტლერის ბატონობა ჩერჩილის ბატონობით შეეცვალა. ამიტომ საკმარისი შესაძლებელია, რომ ერები, რომლებიც ინგლისურ ენაზე არ ლაპარაკობენ და ამასთანავე მსოფლიოს მოსახლეობის დიდ უმრავლესობას შეადგენენ, არ დათანხმდებიან ამას მონობას.

ბ-ნ ჩერჩილის ტრაგედია ის არის, რომ მას, როგორც პირველადი დიპლომატის, არ ესმის ეს უბრალო და აშკარა ჭეშმარიტება.

უეჭველია, რომ ბ-ნ ჩერჩილის გეჟი არის გეჟი ომისაგან. მოწოდება სსრ კავშირის წინააღმდეგ ომისაგან. ისიც ცხადია, რომ ბ-ნ ჩერჩილის ასეთი გეჟი შეუთავსებელია ინგლისისა და სსრ კავშირის შორის არსებულ სამოქალაქო ხელშეკრულებებთან. მართალია ბ-ნ ჩერჩილი იმისათვის, რომ დააბნოს მკითხველები, გაკვირთა ცხადებს საბჭოთა კავშირ-ინგლისის ურთიერთდამხარებისა და თანამშრომლობის ხელშეკრულების ვადა სავსებით ბ-ნ ჩერჩილის განცხადებით 50 წლამდე. მაგრამ როგორ უნდა შეუთავსოთ ბ-ნ ჩერჩილის ასეთი განცხადება სსრ კავშირის წინააღმდეგ ომისაგან მის გეჟს. სსრ კავშირის წინააღმდეგ ომის მის ქადაგებას? ცხადია, რომ ამ ორი რამის შეთავსება არასაშუალო არ შეიძლება. და თუ ბ-ნ ჩერჩილს, რომელიც მოუწოდებს ომისაგან საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ, ამასთანავე შეხატულვალა მიმართა ინგლის-საბჭოთა კავშირის ხელშეკრულების ვადის განგრძობა 50 წლამდე, ეს ომი ნიშნავს, რომ იგი ამ ხელშეკრულებას სიფის ფარტება ქადაგად, რომელიც მას მხოლოდ იმისათვის ესპარობება, რომ მით დაუაროს და შენიღბოს თავისი ანტისაბჭოთა გეჟი. ამიტომ შეუძლებელია სერიოზულად მოვედოთ ბ-ნ ჩერჩილის ინგლისელი მეგობრების ყალბ განცხადებებს საბჭოთა კავშირის ხელშეკრულების ვადის 50 და მეტ წლამდე განგრძობის შესახებ. ხელშეკრულების ვადის განგრძობას აზრი არა აქვს, თუ ერთ-ერთი მხარე ხელშეკრულებას არღვევს და მას ფარტება ქადაგად აქცევს.

კითხვა. რა შეფასებას აძლევთ თქვენ ბ-ნ ჩერჩილის სიტყვას იმ წილს, სადაც იგი თავს ესხმის ჩვენს მეზობელ ევროპის სახელმწიფოთა დემოკრატიულ წყობილებას და სადაც იგი აკრიტიკებს ამ სახელმწიფოებსა და საბჭოთა კავშირს შორის დამყარებულ კეთილშეობილურ ურთიერთობას?
პასუხი. ბ-ნ ჩერჩილის სიტყვის ეს ნაწილი წარმოადგენს ცილისწამების ელემენტებს და უტყობობას და უტყობობის ელემენტებს ნარცვს.

ბ-ნ ჩერჩილი ამტკიცებს, რომ „ვარშავა, ბერლინი, პრაღა, ვენა, ბუდაპეშტი, ბელგრადი, ბუქარესტი, სოფია — ყველა ეს განთქმული ქალაქი და

მათი რაიონების მოსახლეობა საბჭოთა სფეროში იმყოფება და ყველანი ამა თუ იმ ფორმით ემორჩილებიან არა მარტო საბჭოთა ვაგონებს, არამედ მნიშვნელოვანწილად მოსკოვის მხარეს კონტროლსაც“. ბ-ნ ჩერჩილი უყველივყვ ამას უწოდებს საბჭოთა კავშირის „ექსპანსიონისტურ ტენდენციებს“, რომელთაც საზღვარი არა აქვთ.

დიდ სიძულეს არ წარმოადგენს დავამტკიცოთ, რომ აქ ბ-ნ ჩერჩილი უხეშად და მოურიდებლად სწამებს ცილისწამების მოსკოვის, ისე სსრ კავშირის მეზობელ დასახლებულ სახელმწიფოებს.

ჯერ-ერთი, სრული უაზრობაა დააპარაკო სსრ კავშირის განსაკუთრებული კონტროლზე ვენასა და ბერლინში, სადაც იმყოფებიან მოკავშირეთა საკონტროლო საბჭოები ოთხი სახელმწიფოს წარმომადგენლებთან და სადაც სსრ კავშირის ხმების მხოლოდ მეოთხედი ნაწილი აქვს. არის ხომლემ, რომ ზოგიერთ ადამიანს არ შეუძლია არ ეწეოდეს ცილისწამებას, მაგრამ ზომა მაინც უნდა იცოდეს.

მეორე, არ შეიძლება დავაყვეთ იქნას ზოგიერთი გარემოება. გერმანელები სსრ კავშირში შემოიჭრნენ ფინეთის, პოლონეთის, რუმინეთის, ბულგარეთისა და უნგრეთის გზით. გერმანელებს ამ ქვეყნებზე გამოვლით შემოჭრა შეეძლოთ მოეხდინათ იმიტომ, რომ ამ ქვეყნებში მაშინ საბჭოთა კავშირის მართლი მთავრობები არსებობდნენ. გერმანელების შემოჭრის შედეგად საბჭოთა კავშირმა გერმანელებთან ბრძოლაში, აგრეთვე გერმანულ ოკუპაციისა და გერმანულ კატორღაში საბჭოთა ადამიანების გარეკვის მცდელობებთან აუნაზღაურებლად დაპირდა შეიღ მილიონამდე კაცი. სხვათადაც რომ ვთქვათ, საბჭოთა კავშირმა ადამიანების სახით დაპირდა რამდენჯერმე მეტი. ვიდრე დაპირებს ერთად აღებულმა ინგლისმა და ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა. შესაძლებელია ზოგან სურდეთ დაიწყებინათ მისცენ საბჭოთა ხალხის ეს კოლოსალური მსხვერპლი, რამაც უზრუნველყო ევროპის განთავისუფლება პიტლერული უღლისაგან. მაგრამ საბჭოთა კავშირს არ შეუძლია დაივიწყოს ეს მსხვერპლი, საკითხავია, რა უნდა იყოს გასაკვირვებელი იმაში, რომ საბჭოთა კავშირმა, რომელსაც სურს უშიშროების თავისი თავი მომავლისათვის, ცდილობს მიადგინოს იმას, რომ ამ ქვეყნებში არსებობდნენ მთავრობები, რომლებიც ცდილობდნენ მოეციებინათ საბჭოთა კავშირს? როგორ შეიძლება, თუ კაცი ჭკუაზე არ შეუძლია. საბჭოთა კავშირის ამ მშვიდობიან მიწვევებებს უწოდოს ჩვენი სახელმწიფოს ექსპანსიონისტური ტენდენციები?

შემდეგ ბ-ნ ჩერჩილი ამტკიცებს, რომ „პოლონეთის მთავრობას, რომელიც რუსთა ბატონობის ქვეშ იმყოფება, აქვს ბედნიერად გერმანიისადმი უდიდესი და უსამართლო ხელშეწყობა“.

აქ უყოფელი სიტყვა ტანჯის და შეურაცხყოფელი ცილისწამებაა. თანამედროვე დემოკრატიულ პოლიტიკის გამოჩენის ადამიანები ხელმძღვანელებდნენ, რომლებმაც საქმით დაამტკიცეს, რომ უნარი შესწევთ ადვილად თავიანთი სამშობლოს ინტერესები და ღირსება. რა უნარაც მათ წინააღმდეგობებს არ გაჩნდებოდა. რა საფუძველი აქვს ბ-ნ ჩერჩილს ამტკიცებდეს, რომ თანამედროვე პოლიტიკის ხელმძღვანელებს შეუძლიათ დაუშვან თავიანთი ქვეყანაში რომელიმე უცხო სახელმწიფოს წარმომადგენელთა „ბატონობა“? იმიტომ ხომ არ ეწევა აქ ცილისწამებას ბ-ნ ჩერჩილი „რუსების“ წინააღმდეგ, რომ განზრახა აქვს უთანხმოების თესლი დასთესოს პოლონეთისა და საბჭოთა კავშირის ურთიერთობაში?..

ბ-ნ ჩერჩილი უქმარადობა, რომ პოლონეთმა თავისი პოლიტიკა მოაბრუნა სსრ კავშირთან მეგობრობისა და მოკავშირეობისაკენ. იყო დრო, როცა პოლონეთისა და სსრ კავშირის ურთიერთობაში სპარბობდნენ კონფლიქტებისა და წინააღმდეგობა ელემენტები. ეს გარემოება ბ-ნ ჩერჩილის მსგავს სახელმწიფო მოღვაწეებს შესაძლებლობას აძლევდა გამოეყენებინათ ეს წინააღმდეგობანი, ხელში ჩაეგდოთ პოლონეთი, ვითომდა რუსებისაგან დასავლად. დაუშინებინათ რუსეთი მასა და პოლონეთის შორის ომის არ-რადილი და შეეძინებინათ არბიტრის პოზიცია. მაგრამ ეს დრო უკვე წავიდა, რადგან პოლონეთისა და რუსეთის შორის მტრობამ ადვილად დაუთმო მათ შორის მეგობრობას. ხოლო პოლონეთის, თანამედროვე დემოკრატიულ პოლონეთის, ადარ სურს სათანადო ბურთი იყოს უცხოელთა ხელში. მე გგონია, რომ სწორედ ამ გარემოებით არის გადგარებული ბ-ნ ჩერჩილი და ამით არის გამოწვეული მისი უხეში და უტყობო გადაწყვეტილება პოლონეთის წინააღმდეგ. ხუმრობა ხომ არ არის: მას არ აძლევს საშუალებას, რომ სხვის ხარზე ზომა დასწავლოს?

რაც შეეხება ბ-ნ ჩერჩილის თავდასხმებს საბჭოთა კავშირზე, წინაშე გერმანელების მიერ დაპყრობილი პოლონეთი ტერიტორიების ხარზე პოლონეთის დასავლეთი საზღვრების გაფართოებისა და დაკავშირების, აქ მე ვფიქრობ, იგი აშკარად თაღლითობს. როგორც ცნობილია, გადაწყვეტილება პოლონეთის დასავლეთი საზღვრების შესახებ სამი სახელმწიფო იმისათვის კონფერენციამ მიიღო პოლონეთის მოთხოვნა საფუძველზე. საბჭოთა კავშირს არჩევნების ნაწილები, რომ მას პოლონეთის მოთხოვნები სწორად და სამართლიანად მიიჩნია. სავსებით შესაძლებელია, რომ ბ-ნ ჩერჩილი უქმარადობა ამ გადაწყვეტილებას. მაგრამ ბ-ნ ჩერ-

ჩილი, რომელიც ისრებს არ იშურებს რუსების პოზიციის წინააღმდეგ ამ სა-კითხვო, რატომ უმაღლეს მეთიხვედლებს იმ ფაქტს, რომ გადაწყვეტილება ბერლინის კონფერენციამ მიიღო ერთხმად, რომ გადაწყვეტილება მხა მისცეს არა მარტო რუსებს, არამედ აგრეთვე ინგლისელებმა და ამერიკელებმა? რად დასჭირდა ბ-ნ ჩერჩილს ადამიანების შეცდომაში შეყვანა?

შემდეგ ბ-ნ ჩერჩილი ამტკიცებს, რომ „კომუნისტურმა პარტიებმა, რომლებიც ფრიალ უმნიშვნელონი იყვნენ ევროპის ყველა ამ აღმოსავლეთ სახელმწიფოში, მიადრინეს განსაკუთრებულ ძალას. რაც ბევრად აღემატება მათს რიცხვს, და ისწრაფიან ყველგან დაამყარონ ტოტალიტარული კონტროლი. პოლიტიკური მთავრობების სპარბობის თითქმის ყველა ამ ქვეყანაში და აღმდეგ, გარდა ჩეხოსლოვაკიისა, იქ არ არსებობს არავითარი ნამდვილი დემოკრატია“.

როგორც ცნობილია, ამაჟამად ინგლისში სახელმწიფოს მართავს ერთი პარტია, ლიბერლისტების პარტია, ამასთან ოპოზიციური პარტიები მოკლებული არიან უფლებას მონაწილეობა მიიღონ ინგლისის მთავრობაში. ამას ბ-ნ ჩერჩილი ნამდვილ დემოკრატიას უწოდებს. პოლონეთში, რუმინეთში, იუგოსლავიაში, ბულგარეთში, უნგრეთში მართავს რამდენიმე პარტის — ოთხიდან ექვსამდე პარტის — ბლოკი. ამასთან ოპოზიციისათვის, თუ იგი ცოტად თუ ბევრად ლოიალურია, უზრუნველყოფილია მთავრობაში მონაწილეობის უფლება. ამას ბ-ნ ჩერჩილი უწოდებს ტოტალიტარიზმს, ტრანსის, პოლიტიკურად, გარდა ჩეხოსლოვაკიისა, — მასებს ბ-ნ ჩერჩილისაგან ნუ ელთობ. ბ-ნ ჩერჩილს არ ესმის, რა სახელიც მდგომარეობაში იყენებს თავს მყვირალა სიტყვებით ტოტალიტარიზმს, ტრანსის, პოლიტიკურების შესახებ. ბ-ნ ჩერჩილისათვის სასურველი იქნებოდა, რომ პოლონეთის მართავდნენ სისნოვსკი და ანდრეი, იუგოსლავიაში — მიხაილოვიჩი და პავლევიჩი, რუმინეთში — თავად შერიბი და რადესკუ, უნგრეთისა და ავსტრიაში — რომელიმე მეფე პასპურგების სახლიდან და სხვ. ბ-ნ ჩერჩილს სურს დაგვარწმუნოს, რომ ფაშისტური ნაზისი ამ ვაგონებში შეუძლიათ უზრუნველყოფონ „ნამდვილი დემოკრატიზმი“. ასეთია ბ-ნ ჩერჩილის „დემოკრატიზმი“.

ბ-ნ ჩერჩილი სიმართლის ახლის დაბრკობას, როცა ლაპარაკობს აღმოსავლეთ ევროპაში კომუნისტური პარტიების გავლენის ზრდაზე. მაგრამ უნდა შეინიშნოს, რომ იგი სავსებით უსწრესი როდია. კომუნისტური პარტიების გავლენა გაიზარდა არა მარტო აღმოსავლეთ ევროპაში, არამედ ევროპის თითქმის ყველა ქვეყანაში, სადაც წინაშე პარტიზმისა და ფაშისტური (იტალია, გერმანია, უნგრეთი, ბულგარეთი, რუმინეთი, ფინეთი), ანდა სადაც იყო გერმანული, იტალიური თუ უნგრული ოკუპაცია (საფრანგეთი, ბელგია, პოლონდია, ნორვეგია, დანია, პოლონეთი, ჩეხოსლოვაკია, იუგოსლავია, საფრანგეთი, საბჭოთა კავშირი და სხვ.).

კომუნისტების გავლენის ზრდა არ შეიძლება ჩაითვალოს შემთხვევითობად. იგი სავსებით კანონზომიერი მოვლენაა. კომუნისტების გავლენა გაიზარდა იმიტომ, რომ ევროპაში ფაშისტური ბატონობის მძიმე წლებში კომუნისტები აღმოჩნდნენ საიმედო, გამძლევი, თავდადებული მებრძოლები ფაშისტური რეჟიმის წინააღმდეგ; ხალხების თავისუფლებისათვის. ბ-ნ ჩერჩილი ზოგჯერ თავის სიტყვებში იხსენიებს „პატარა სახლების უბრალო ადამიანებს“, ბატონაკურად დაპყრობილ ხელს მათ მხარზე და თავი მოაქვს მათ მეგობრად. მაგრამ ეს ადამიანები არც თუ ისე უბრალონი არიან, როგორც შეიძლება ეგონათ ერთი შეხედვით. მათ, „უბრალო ადამიანებს“, აქვთ თავიანთი შეხედულებანი, თავიანთი პოლიტიკა და მათ იციან თავიანთი თავის დაცვა. სწორედ მათ, ამ პოლიტიკით, „უბრალო ადამიანებს“ გააზვეს ინგლისში ბ-ნ ჩერჩილი და მისი პარტია, როცა მხა მისცეს ლიბერლისტებს. სწორედ ამ მთლიანობით „უბრალო ადამიანებმა“ გარიყეს ევროპაში რეპუტაციონერები, ფაშისტთან თანამშრომლობის მიზნით და უშიშროება მისცეს მემარცხენი დემოკრატიული პარტიებს. სწორედ ამ მთლიანობით, „უბრალო ადამიანებმა“, კომუნისტები გამოვიცადეს რა ფაშისტთან ბრძოლაში და მისდამი წინააღმდეგობის ცეცხლში, გადასწყვიტეს, რომ კომუნისტები სავსებით ღირსნი არიან ხალხის ნდობისა. ასე გაიზარდა კომუნისტების გავლენა ევროპაში. ასეთია ისტორიული განვითარების კანონი.

რა თქმა უნდა, ბ-ნ ჩერჩილს არ მოსწონს მოვლენათა ასეთი განვითარება და იგი განაგებს სტებს, ძალას მობრთავს. მაგრამ მას არ მოსწონს აგრეთვე საბჭოთა რეჟიმის გაჩენა რუმინეთში პირველი მსოფლიო ომის შემდეგ. იგი ასევე სტებს განაგებს მაშინ და მოაწყო „14 სახელმწიფოს“ სამხედრო ლაშქრობა რუსეთის წინააღმდეგ, როცა მოხდა დაიასაბა უკუმაღკადი დატერობისა ისტორიის ჩარხში. მაგრამ ისტორია ჩერჩილის ინტერვიუებზე უფრო ძლიერი აღმოჩნდა და ბ-ნ ჩერჩილის დენკიხობურმა საქციელმა ის გამოიწვია, რომ იგი მაშინ სავსებით დამარცხდა. მე არ ვიცი, მოახერხებენ თუ არა ბ-ნ ჩერჩილი და მისი მეგობრები მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ მოაწვონ ახალი სამხრეთ ლაშქრობა „აღმოსავლეთ ევროპაში“ წინააღმდეგ. მაგრამ თუ მათ ეს მოახერხეს, — რაც ნაწილად დასაჯერებელია, რადგან მთლიანობით „უბრალო ადამიანები“ მშვიდობისათვის საქმის სადარაჯოზე დგანან, — დანამდვილებით შეიძლება ითქვას, რომ ისინი ისევე და-მარცხდებიან, როგორც დამარცხდნენ წარსულში, 28 წლის წინათ.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პირველი სესია

საინფორმაციო ცნობა

ეროვნებათა საბჭოს 1946 წლის 14 მარტის სხდომის შესახებ

14 მარტს, დილის 11 საათზე, კრემლში, კრემლის სხდომათა სასახლეში შესდგა ეროვნებათა საბჭოს მეორე სხდომა.

თავმჯდომარეობას ეროვნებათა საბჭოს თავმჯდომარე დეპუტატი ვ. ვ. კლუბნიკოვი.

ეროვნებათა საბჭომ მოიხილა ეროვნებათა საბჭოს სამანდატო კომისიის თავმჯდომარის დეპუტატი პ. ა. შარას მოხსენება ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატების რწმუნებათა შემოწმების შესახებ.

ამ. შარია აქვეყნებს ეროვნებათა საბჭოს სამანდატო კომისიის დადგენილებებს ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატების რწმუნებათა შემოწმების შედეგების შესახებ 657 საარჩევნო ოლქში.

შემაიწვია რა ცენტრალური საარჩევნო კომისიის მიერ წარმოდგენილი ყველა საარჩევნო დოკუმენტი და მასალა ეროვნებათა საბჭოს არჩევნების შესახებ ცალკე-ცალკე თვითუღებულ დეპუტატზე, ეროვნებათა საბჭოს სამანდატო კომისია ადსტურდება.

1. ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატების არჩევნები ყველა 657 საარჩევნო ოლქში ჩატარებულია სსრ კავშირის კონსტიტუციისა და სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნების დებულების საფუძველზე და მათი სრული შესაბამისობით.

2. არჩევნის საფუძველი არჩევნების გაუქმებისათვის არაა მოქმედებს საარჩევნო ოლქში, აგრეთვე არავითარი საჩივარი და განცხადება ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატთა არჩევნებში კონსტიტუციის ან არჩევნების დებულების დარღვევაზე არც საარჩევნო ოლქებში და არც ცენტრალურ საარჩევნო კომისიაში არ არის.

აღინშნულს საფუძველზე ეროვნებათა საბჭოს სამანდატო კომისია სწავნის ეროვნებათა საბჭოს ყველა დეპუტატის რწმუნებათა სისწორეს, რომლებიც რეგისტრირებული არიან ცენტრალური საარჩევნო კომისიის მიერ და რომელთა სიაც გამოქვეყნებულია გაზეთ „იზესტის“ 1946 წლის 14 თებერვლის № 40-ში.

ეროვნებათა საბჭომ, დეპუტატი ვ. ვ. ურლოვას წინადადებათა, სამანდატო კომისიის მოხსენების გამო მიიღო შემდეგი დადგენილება:

„მოიხილა რა სამანდატო კომისიის მოხსენება, ეროვნებათა საბჭო ადგენს:

1. დამტკიცდეს სამანდატო კომისიის მოხსენება ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატების რწმუნებათა სწორად აღიარების შესახებ, რომლებიც არჩეული არიან ყველა 657 საარჩევნო ოლქში და რეგისტრირებული არიან სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნების ცენტრალური საარჩევნო კომისიის მიერ.

2. საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნების ცენტრალური საარჩევნო კომისიის შემოწმება ჩაითვალოს დათავსებულად.“

შემდეგ ეროვნებათა საბჭომ მოიხილა დღის წესრიგის მე-3 პუნქტი — სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებებითა დამტკიცება.

ამ საკითხზე მოხსენება გააკეთა დეპუტატმა ა. ფ. გორკინმა.

დეპუტატ გორკინის მოხსენების გამო ეროვნებათა საბჭო ერთხმად იღებს შემდეგი დადგენილებას სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულებათა დამტკიცების შესახებ:

1. დამტკიცდეს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულებანი სახალხო კომისარიატების შექმნის შესახებ, მიღებული სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს VIII სესიის შემდეგ, და შეტანილ იქნას სათანადო ცვლილებანი და დამატებანი სსრ კავშირის კონსტიტუციის 77 და 78 მუხლებში და ეს მუხლები ჩამოყალიბდეს შემდგომად.

„მუხლი 77. საერთო-საქვეყნო სახალხო კომისარიატების ეკუთვნის შემდეგი სახალხო კომისარიატები: საგარეო ვაჭრობისა; გზათა; კავშირგაბმულობისა; სასაფლაო ფლოტისა; სამდინარო ფლოტისა; დასავლეთი რაიონების ქვანახშირის მრეწველობისა; აღმოსავლეთი რაიონების ქვანახშირის მრეწველობისა;“

სამხრეთი და დასავლეთი რაიონების ნავთის მრეწველობისა; აღმოსავლეთი რაიონების ნავთის მრეწველობისა; ელექტროსადგურებისა; ელექტრომრეწველობისა; შავი მეტალურგიისა; ფერადი მეტალურგიისა; ქიმიური მრეწველობისა; საავიაციო მრეწველობისა; გემთმშენებელი მრეწველობისა; სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობისა; შეიარაღებისა; მძიმე მანქანათმშენებლობისა; საავტომობილო მრეწველობისა; მანქანათმშენებლობისა და ხელსაწყოთმშენებლობისა;

დამწებლობისა; მძიმე ინდუსტრიის საწარმოთა მშენებლობისა; სამხედრო და სამხედრო-სავალდებულო საწარმოთა მშენებლობისა;

ეკოლოგისა და ქალაქის მრეწველობისა; რეზინის მრეწველობისა; დასავლეთ-მშენებლობისა; სატრანსპორტო მანქანათმშენებლობისა; სათბობის საწარმოთა მშენებლობისა; სასაშენებლო და საგზაო მანქანათმშენებლობისა.“

„მუხლი 78. საავტომობილო-რესპუბლიკური სახალხო კომისარიატებს ეკუთვნის შემდეგი სახალხო კომისარიატები:

შეიარაღებული ძალებისა; საგარეო საქმეთა; კვიების მრეწველობისა; თევზის მრეწველობისა; ხორციისა და ობის მრეწველობისა; მსუბუქი მრეწველობისა; საფეხური მრეწველობისა; სატყეო მრეწველობისა; მიწათმშენებლობისა;

მარცვლეულისა და მეცხოველეობის — საბჭოთა მეურნეობისა; ფინანსთა; ვაჭრობისა; შინაგან საქმეთა; სახელმწიფო უშიშროებისა; იუსტიციისა; ჯანმრთელობის დაცვისა; სასურსათო მრეწველობისა; სახელმწიფო კონტროლისა; ტექნიკური კულტურებისა.“

2. დამტკიცდეს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულება „სსრ კავშირის იმ მოქალაქეობის სასახე ეცნოს სსრ კავშირის, რომლებიც არჩევიან სსრ კავშირის უმაღლეს საბჭოში“, შეტანილ იქნას შესაბამისი დამატება სსრ კავშირის კონსტიტუციის 135 მუხლში და ეს მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდგომად:

„მუხლი 135. დეპუტატთა არჩევნები საყოველთაოა: სსრ კავშირის ყველა მოქალაქეს, რომელსაც კი 18 წელი შეუსრულდა, დამოუკიდებლად რასიული და ნაციონალური კუთვნილებისა,

